

Φεριδούν και Φασουλῆς
μεθ' ἀβρότητας πολλῆς.

Φα.—'Εφέντη μου...

Φε.— "Ω! μπουγουρούμ!..

Φα.— Καλῶς σᾶς ἦῤα πάλι,
καὶ σκύβω ταπεινότατος ὡς κάτω τὸ κεφάλι.

Φε.— "Ω! μπουγουρούμ!.. παρακαλῶ ξαπλώσου' στὸ μεντέρι
καὶ χάιδεψε ποντάρι σου μετ' τὸ δεξί σου χέρι.

Φα.— Εὐχαριστῶ, ἐφέντη μου, ὁ λόγος σου μετ' φθάνει..
ὁ κύριος Σεῖφουλλάχ παρακαλῶ τί κάνει;

Φε.— Πολὺ καλά, εὐχαριστῶ...

Φα.— Κι' ὁ Σέμς-ουδ-δίν;

Φε.— 'Επίσης.

Φα.— 'Εν τούτοις σᾶς ἠνώχλησα μ' αὐτὰς τὰς ἐρωτήσεις.
Καὶ νῦν γιὰ τὰ γενέθλια τοῦ κραταιοῦ Σουλτάνου
δεχθῆτε τὰς θερμὰς εὐχὰς κι' ἐνὸς γελοίου νάνου.

Φε.— "Ω! ἀφερίμ!..

Φα.— Κι' ὁ Φασουλῆς ἐκ μέσης τὸν συγχαίρει,
καὶ πῆτε τοῦ Σεῖφουλλάχ σερμπέτι νὰ μοῦ φέρῃ.
Νὰ τὰ χιλιάση εὐχόμαι καὶ μετ' τὸ παραπάνω...
δὲν ξέρετε πῶς ἀγαπῶ τὸν κύριον Σουλτάνο.
'Εγὼ αὐτὸ τὸ ἔλεγα καὶ 'στὸν 'Αγκιὰχ ἐφέντη,
ὅπου οἱ δύο μας κάποτε τὸ 'στρώναμε 'στὸ γλέντι.

Γιὰ τὸν Χαμίτ ἀνοίγαμε πολὺ συχνὰ κουβέντα,
ὁ δὲ 'Αγκιὰχ μ' ἐφούσκωνε ἀπὸ τὰ τραταμέντα,
αὐτὸς μοῦ ἔλεγε πολλά, ἐγὼ δὲ πρὸς ἐκεῖνον
διὰ τοὺς πόθους ἔλεγα πολλάκις τῶν 'Ελλήνων,
κι' ἐνῶ ἐσυμφωνήσαμε ἀπάνω 'στὸ μεντέρι
ἐμεῖς καὶ σεῖς, ἐφέντη μου, νὰ σφιξομε τὸ χέρι,
εἰς τὰ καλὰ καθούμενα τοῦ ἦλθε νὰ 'πεθάνῃ...

Ποιὸς ξέρει τούτη τὴ στιγμή ποῦ εἶναι καὶ τί κάνει.

'Ἴσως πατεῖ, ἐφέντη μου, ἀπάνω σὲ πιλάφια,

ἴσως μετ' τὸν Προφήτη σας νὰ κυνηγᾷ ἐλάφια,

ἴσως κανένα σαμπαῖ χορὸς Ουρὶ τοῦ ψάλλει,

ἴσως τρυφᾷ εἰς τὰχροαντα τῆς Φατιμές σας κάλλη,

ἴσως κανένα ἱερὸν ἐπιτελεῖ καθήκον,

καὶ ἴσως νέοι εὐμορφοὶ καθὼς καὶ τὸν Στεφῖκον

τοῦ λούζουν μετ' ἀρώματα τὸ ἀπαλὸν τοῦ σώμα

καὶ τὸν 'ξαπλώνουν ὑστερα σὲ πουπουλένιο στρώμα.

'Αλλ' ὅπου κι' ἂν εὐρίσκεται, ἀλλ' ὅ,τι καὶ ἂν κάνῃ,

ἂς ἐπιβλέπῃ καὶ ἡμᾶς καὶ ἂς μὴ μᾶς ξεχάνῃ.

Καλὸς τῶντι ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ μακαρίτης,

καὶ ἂς τοῦ δώσῃ πᾶν καλὸν ὁ ἀγαθὸς Προφήτης.

'Αλλά καὶ σεῖς, ἐφέντη μου, φιλέλλην κάπως εἰσθε

καὶ διὰ τῆς Ἑλλάδος μας τοὺς πόθους συγκινεῖσθε,
 κί' ὁ κύριος Σεῖφουλλάχ μᾶς ἀγαπᾷ ἐπίσης
 κί' ἐκφράζει ἵστας κυρίας μας μεγάλας διαχύσεις,
 κί' εὐθύς τὸν ἐρωτεύεται μιά κί' ἄλλη ποῦ τὸν βλέπει...
 μὰ κριμα ποῦ ὁ νόμος σας ποτὲ δὲν ἐπιτρέπει
 ὡς σύζυγον Ὀθωμανὸς ἀλλόπιστον νὰ πάρῃ,
 ποῦ δὲν φορῶ τὸν φερετζέ καὶ τὸ πλατὺ σαλβᾶρι.
 Ἀλλέως ὁ Σεῖφουλλάχ ποσῶς δὲν ἀμφιβάλω
 πῶς σύζυγον θὰ εὔρισκε κί' ἐκεῖνος δίχως ἄλλο
 ἀπὸ αὐτὰς ποῦ Γαλλικὰς μᾶς παίζουν κωμωδίας,
 διὸ κυρίαὶ λέγονται τῆς ὑψηλῆς παιδείας,
 πολὺγλωσσον, πολὺφερνον κί' ὠρεῖαν σὺν τοῖς ἄλλοις,
 μὲ τίτλους καὶ περγαμηνὰς καταγωγῆς μεγάλης.
 Διότι τῶρα ἵστους καιροὺς αὐτῆς τῆς τρικυμίας
 ἀρχίζομεν νὰ κάμνωμεν συχνὰς ἐπιγαμίας
 μὲ Γραμματεῖς τῶν Πρεσβειῶν καθὼς καὶ μ' ἄλλους ξένους,
 πρὸς δόξαν καὶ διάσωσιν τοῦ ἀτυχοῦς μας γένους.
 Καὶ οὕτω πῶς, ἐφέντη μου, εἰς ὅλων τὸ γεινάτι
 σναφίγγομεν τὰς σχέσεις μας μὲ τόσα ξένα κράτη,
 κί' ἐκτὸς τοῦ ὅτι δίδομεν τιμὴν ἵστας θυγατέρας
 ποιῶμεν καὶ τὰς σχέσεις μας πολὺ ὀμαλωτέρας,
 καὶ κάμνομεν φιλέλληνας ἀσπόνδους πολεμίους
 κί' εἰς τόσα μας συμφέροντα πολὺ ἐπιζημίους.
 Τί κριμα κί' ὁ Σεῖφουλλάχ, αὐτὸ τὸ παλληκάρι,
 καμμιά ἴδική μας ἀπ' ἐδῶ νὰ μὴ ἴμορῃ νὰ πάρῃ.
 Ἄν τοῦτο τὸ ἐπέτρεπε ὁ κραταῖος Προφήτης,
 ἴμορῶσα γιὰ χατῆρι του νὰ γίνω καὶ μεσίτης
 καὶ θὰ τοῦ ἐπροξένενα, ἐφέντη μου, μιά νύφη
 ὡς εἶδος σαποννὶ χαλβᾶ, ὡς εἶδος καταίφι.
 Κί' ἐγὼ ἂν εἶχα θηλυκό, ἐφέντη μου, γιὰ γάμο,
 βεβαίως θὰ ἐσκόπενα προτάσεις νὰ τοῦ κάμω,
 ἂν καὶ δὲν ἔχω τὴν τιμὴν διὰ πολλὰς αἰτίας
 ν' ἀνήκω εἰς τὰ στρώματα τῆς ἀριστοκρατίας,
 καὶ οὔτε εἰς τὰς ὑψηλὰς αἰθούσας παριστάνω
 κί' οὐδὲ τιμὰς ὁμογενῶν ποτὲ ἴπολαμβάνω
 ἐν τούτοις, ἂν τὴν ἤθελε, μὲ ὅλη τὴν καρδιά μου
 ἀμέσως τοῦ τὴν ἐδίδα εἰς κοινωνίαν γάμου.
 Ὡ μπέη μου, σᾶς ἀγαπῶ μὲ τὴν ψυχὴ μου ὅλη,
 ἂν καὶ δὲν μᾶς ἀφίνετε νὰ πύρωμε τὴν Πόλι,
 καὶ ὅταν τῆς παντιέρας μας, ἐφέντη, παρ' ἐλπίδα
 ἵστο δῶμα τοῦ μεγάρου σας κοντὰ κοντὰ τῆς εἶδα,
 μ' ἐπήρανε τὰ δάκρυα καὶ ἄρχισα νὰ κλαίω
 καὶ ἀπὸ τὴν συγκίνησιν δὲν εἴξευρα τί λέω.
 Ὡ μπέη μου, ὦ Φεριδούν, διψῶ νὰ σᾶς φιλήσω,
 μὰ ἓνα μόνο δὲν ἴμορῶ καλὰ νὰ ἐννοήσω
 γιατί κί' ἐγὼ τῶν Ἀθηνῶν φιλότουρκος πολίτης,
 δὲν προσεκλήθην ἵστον χορὸν τῆς παρελθούσης τρίτης.
 Ναὶ μὲν δὲν εἶμαι ἄνθρωπος τῆς τάξεως τῆς πρώτης
 ἀλλ' ὅμως θὰ ἐμάθετε πῶς ἔγινα ἱππότης,
 καὶ τοὺς ἱππότητας τοῦ Σταυροῦ, μικροὺς τε καὶ μεγάλους,
 τοὺς προσκαλοῦν, ἐφέντη μου, ἵστων Πρεσβειῶν τοὺς μπά-
 [λους.

Καὶ νῦν γὰρ νὰ γενέθλια τοῦ κραταιοῦ Σουλτάνου
 δεχθῆτε τὰς θερμὰς εὐχὰς κί' ἐνὸς γελοίου νάνου,
 κί' εἰπέτε του παρακαλῶ ἢ σεβαστῆ του Πύλη
 τοῦ Μειζιτιῆ παράσημον καὶ εἰς ἐμὲ νὰ στείλῃ.
 Οὐχ ἦτιον, ἂν καὶ ἀγαπῶ τὰ μουντσονά σας τόσο,
 δὲν ξέρω πῶς μοῦ ἔρχεται νὰ σᾶς ἐμβαλαρώσω.
 Λοιπὸν ὀρίστε μερικαῖς γιὰ νὰ γενοῦμε φίλοι,
 καὶ ἀσπασμοὺς εἰς τοῦ κομποῦ Σεῖφουλλάχ τὰ χεῖλη.

Ὁ Φάουστ ὁ γνωστός
 καὶ τόσον θαυμαστός.

Φάουστ, λαμπρὰ μετάφρασις ὑπὸ Προβελεγγίου,
 ἀριστοτέχνου ποιητοῦ κί' ἐπιφανοῦς λογίου,
 μετὰ εἰκόνων θαυμαστῶν ζωγράφου Γερμανοῦ,
 μὲ Μαργαρίτας καὶ χρυσοῦς ἀγγέλους τοῦρανοῦ.
 Ἐξετυπώθη κατ' αὐτὰς τὸ πρῶτον τεύχος ἤδη
 καὶ μένει χάσκων πρὸ αὐτοῦ ἐκεῖνος ποῦ τὸ ἴδῃ.
 Αὐτὸ δὲ τὸ ἐξαιρετὸν καὶ τέλειον βιβλίον
 θὰ τὸ εὗρητε εἰς τοῦ Μπέκ τὸ βιβλιοπωλεῖον.

Ἰστοῦ Μάιφαρτ πηγαίνετε,
 καὶ ὄλο μαινοβγαίνετε.

Εἰς τὸν δεσπότην θησαυρῶν καὶ στολισμῶν τοσοῦτον,
 ποῦ ἔχει ὄντως ἀφθονον καλλιτεχνίας πλοῦτον,
 ποῦ ἵστα στολίδια του ἐμπρὸς σασιτίζουν καὶ τὰ χάνεις
 καὶ μὲ τὰ μάτια σου τὰ τρῶς καὶ τὸ πουγγί σου πιάνεις,
 ἵστον Μάιφαρτ τὸν ξακουστό, ποῦ ἴργηγορα ξεκάνει,
 ἄς τρέξῃ ὁ καθένας σας χωρὶς καιρὸν νὰ χάνῃ.
 Δὲν εἶναι πλέον ἀκριβὰ τὰ ἐκλεκτὰ του εἶδη
 κί' εἰς ὄλους εὐθηνότατα τὸ κάθε πρᾶγμα δίδει.
 Ἰστοῦ Μάιφαρτ πηγαίνετε τὸ πρῶτο μαγαζὶ
 ἄνδρες, γυναῖκες, πλούσιοι καὶ πένητες μαζί.

Κρασιὰ μοναδικὰ
 καὶ μαῦρα καὶ λευκά.

Πλησίον τῆς ὁδοῦ Βουλῆς, Φιλαδελφείως σπῆτι,
 ἐκεῖ κρασιὰ τῶν ἀδελφῶν θὰ εὔρης Μωραῖτη.
 Λεπτὰ ὀγδόντα ἢ ὀκτᾶ, κί' ἂν θῆς μὲ τὸ μπουκάλι,
 εἶ τότε πλέον ἢ τιμὴ θαρρῶ πῶς εἶναι ἄλλη.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο —μέσα ἵστο τυπογραφεῖο
 τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κί' ἀπὸ τοῖδε συγορεύει
 μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἓνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφφενὲ τῶν Εὐ Φρονοῦντων — νύκτα ἵμερα συζητοῦντων,
 μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τόσους
 μ' οὐρητήρια, σαντοῖρια — καὶ μιά μάνδρα μὲ γατδοῦρα